

[Waldorff]

Begrundelse

Epoxydebatten i 1978 rejste spørgsmålet om, hvor mange beviser der kræves, før myndighederne betragter et stof som kræftfremkaldende.

Er positive resultater fra forsøg på bakterier, svampe eller cellekulturer (dvs. korttidstests) tilstrækkelige?

Kræves der positive resultater fra forsøg på pattedyr, eller skal der virkelig lig på bordet?

Dette er et spørgsmål om, hvem tvivlen skal komme til gode – arbejderne eller industrien.

I mange andre lande, f.eks. i USA, Norge og Vesttyskland, har man fastlagt kriterier for kræftfremkaldende virkning og også herudfra konstrueret lister over de af myndighederne anerkendte kræftfremkaldende stoffer.

Dette er en første forudsætning for en samlet regulering af området.

Arbejdstilsynet nedsatte i 1979 en ekspertgruppe med det formål at tilvejebringe et grundlag for sådanne kriterier. Gruppens rapport – med anbefalinger om sådanne kriterier – udkom januar 1981.

Nu har der altså i over to år eksisteret den nødvendige baggrund for at træffe afgørelse om, hvilke kriterier myndighederne vil anvende. Kræfthypigheden er stadig stigende i Danmark, og med den viden, som eksisterer om mange kemiske stoffers kræftfremkaldende egenskaber, finder VS, at det er på høje tid, at der sker noget på dette felt.

Besvarelse (15/4 83):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg har indhentet en udtalelse hos direktoratet for arbejdstilsynet, som oplyser følgende:

»I arbejdstilsynets rapport om kræft og kemiske stoffer, som er udarbejdet af en forskergruppe, anbefales et sæt kriterier til at vurdere kemiske stoffers kræftisiko. Der er stor overensstemmelse mellem disse og de kriterier, som bruges af WHO's internationale kræftforskningsinstitut, IARC (International Agency for Research on Cancer).

Kriterierne for kræftfremkaldende virkning, som de fremgår af forskerrapporten, er følgende:

1. kræftforekomst hos mennesket dokumenteret ved epidemiologiske undersøgelser eller
2. fremkomst af ondartede svulster i flere velgennemførte dyreforsøg eller
3. fremkomst af ondartede svulster i ét velgennemført dyreforsøg støttet af fremkomst af godartede svulster i ét velgennemført dyreforsøg og/eller positivt resultat i velgennemprøvede korttidsmutagentests.

På miljøstyrelsens foranledning har en gruppe forskere og embedsmænd foretaget en yderligere specificering af forskergruppens kriterier, således at man nu har det saglige underlag for at fremlægge en ændring af miljøstyrelsens bekendtgørelse nr. 408 af 17. september 1980 om klassificering m.v. af kemiske stoffer og produkter.

Ved den kommende revision af HGV-listen har direktoratet for arbejdstilsynet valgt at bruge IARCs liste over stoffer, der er kræftfremkaldende hos mennesket eller mistænkt herfor, og IARCs liste over stoffer, der er kræftfremkaldende hos dyr, som grundlag for arbejdstilsynets liste over kræftfremkaldende stoffer.

Stofferne på disse lister vil være omfattet af bestemmelserne i hovedbekendtgørelsen om stoffer og materialer, dvs. anmeldelsesordningen, leverandør- og arbejdsgiverbrugsanvisning, substitutionskravet m.v.«

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. S 939

Til *miljøministeren* (6/4 83) af:

Steffensen (KrF):

»Kan ministeren af- eller bekræfte forlydender om, at den farlige gift dioxin fra Seveso-ulykken i 1976 dumpes i Nordsøen?«

Begrundelse

Miljøorganisationen Greenpeace har rejst mistanke om, at stærkt giftigt affald fra Seveso-ulykken i 1976 muligvis er dumpet eller afbrændt i Nordsøen. Efter oplysninger i dagspressen synes 41 tønder giftaffald at være forsvundet; muligvis indeholder de dioxin.

Den 5. november 1982 svarede ministeren på spørgsmål nr. S 148, at den italienske regering havde oplyst, at dioxinaffaldet er deponeret på land, og at det således ikke vil blive dumpet. Vedrørende det forsvarlige i at dumpe dioxinforgiftede maskindele ville den